

Dziennik Urzędowy

ces. i król. Komendy obwodowej w Lublinie.

Część III.—Wydana i rozesłana dnia 30 grudnia 1915. roku.

36.

Uregulowanie spraw paszportowych w stosunkach między **austro-węgierskim i cesarsko-niemieckim** obszarem okupowanym.

C. i k. Naczelna Komenda Armii rozkazem swoim z dnia 25. grudnia 1915 Op. MV. Nro. 127.191 w porozumieniu z cesarsko.niemieckiem Generalnem Gubernatorstwem w Warszawie — zastrzegając sobie w przyszłości prawo do układów w sprawie ulg dla ruchu osobowego w całej Polsce—ustaliła obopólne żądania co do przekraczania granicy pomiędzy c. i k. Generalnem Gubernatorstwem wojskowem w Lublinie, a cesarsko-niemieckiem Generalnem Gubernatorstwem w Warszawie w następujący sposób:

I.

Dla podróży z austr.-węgierskiego do cesarsko-niemieckiego Obszaru okupowanego.

Dla podróży do niemieckiego obszaru okupowanego żąda się:

1) *paszportu podróżnego*;

2) osobnej *legitymacyi*.

ad. 1. Paszporty podróżne, wystawione przez c. i k. Komendy na podstawie rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z 25. Sierpnia 1915 Nro. 35 Dz. Rozp. uznaje cesarsko-niemieckie Gubernatorstwo za wystarczające.

ad. 2. Osobną legitymację wystawia Główny Urząd paszportowy warszawskiego Generalnego Gubernatorstwa.

W tym celu należy paszport, w którym ma być dokładnie podany powód i czas trwania podróży, przedłożyć wraz z prośbą kompetentnej Komendzie Obwodowej, która tę prośbę o pozwolenie podróży prześle cesarsko-niemieckim władzom. W przypadku pomyślnego załatwienia prośby Komenda Obwodowa wyda stronie osobną legitymację, wystawioną przez cesarsko-niemiecki Główny Urząd paszportowy.

II.

Dla podróży z cesarsko-niemieckiego do austryacko-węgierskiego Obszaru okupowanego.

Dla podróży do austr.-węgierskiego obszaru okupowanego żąda się:

1) paszportu podróżnego,

2) wizy paszportowej.

ad. 1. Paszporty wystawione przez ces.-niemieckie Komendy lub władze stosownie do obecnie obowiązujących przepisów (ces.-niemieckie rozporządzenie z dnia 16 grudnia 1914 Nro. 4577 i rozp. Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego z 10 września 1915 Oddz. II. b. Nr. 3188) odpowiadają wymogom rozporządzenia Naczelnego Komendanta Armii z 25. sierpnia 1915 Nro. 35 Dz. Rozp. i uznane są za wystarczające.

ad 2. Wizy udziela Naczelna Komenda Armii sama, albo któryś z Urzędów wizujących paszporty (Passvidierungstelle) w Szczakowie, Krakowie, Rozwadowie i Lwowie, albo zastępca Naczelnej Komendy Armii, przydzielony do Generalnego Gubernatorstwa warszawskiego, albo wreszcie c. i k. Ministerjum wojny.

Do uzyskania wizy należy paszport posłać jednej z wymienionych władz. Nadto należy prócz danych, które z natury rzeczy w paszporcie się znajdują, podać cel podróży, jej powód i czas.

37.

Sciślejszy i dalszy teren wojenny.

Niniejszem podaje się do ogólnej wiadomości ustalone w ślad rozkazu c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie z dn. 15 października 1915 Nro 883 granice między ściślejszym a dalszym terenem wojennym w obrębie obszaru należącego do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego.

Jako linja graniczna zostały przyjęte granice wschodnie obwodów Biłgoraj, Zamość, Krasnystaw, Lublin i Lubartów. Wszystkie obwody leżące na wschód od tej granicy należą do sciślejszego obszaru wojennego, wszystkie inne obwody terenu okupacyjnego do dalszego obszaru wojennego.

Specyalne zarządzenie odnoszące się do obwodów, które przedtem należały do ściślejszego obszaru wojennego, przestają obowiązywać. Co do legitymowania się obowiązuje wyłącznie zarządzenie najwyższego Wodza z dn. 25. sierpnia 1915 r. Dz. Rozp. N-ro. 35 cz. VIII.

38.

Podporządkowanie zakładów górniczych i hutniczych c. i k. Naczelnej Komendzie Etapowej.

Rozkazem c. i k. Naczelnej Komendy armii z 9 Listopada 1915 Nro. 106431 podporządkowano c. i k. wojskowy Urząd górniczy w Dąbrowie wraz z wymienionymi poniżej zakładami górniczymi i hutniczymi aż do odwołania bezpośrednio Naczelnej Komendzie etapów armii.

Wojskowemu Urzędowi górniczemu są mianowicie przydzielone:

1) wszystkie kopalnie węgla,

2) wszystkie kopalnie i składy kruszców, zatem żelaza, cynku, żwiru siarczanego i siarki,

3) zakłady przygotowawcze,

4) huty, cynku, ołowiu i miedzi,

5) huty żelaza: Huta Bankowa, Ostrowiec, Wierzbnik-Starachowice, Bzin-Skarżysko, Stąporków (Końsk); odlewarnie: Nieborów (Końsk) Stary-Neklań, Suchedniów.

6) fabryki maszyn i warsztaty reparacyjne Niwka—Dąbrowa, Fitzner i Gamper w Dąbrowie, druciarnia (wyrób drutu kolczastego) w Sławkowie, cynkownia Westen w Olkuszu,

7) fabryki materyi wybuchowych, a to: miedziankitu, płynnego powietrza i chloratu,

8) komunikacye wszelkiego rodzaju przeznaczone dla ruchu tych zakładów, w szczególności kolejki polowe.

39.

Zastanowienie przewozu osób i towarów nocną porą.

Z powodu szerzącej się coraz bardziej kontrabandy towarów zabroniło c. i k. Jenerał-Gubernatorstwo przewozu osób i towarów porą nocną.

Wyjęte są od tego zakazu osoby, które w celach publicznych, względnie w wykonywaniu swego zawodu zmuszone są jeździć porą nocną, jak: księża, lekarze i akuszerki i t. p. Pozatem mogą inne godne zaufania osoby otrzymać w tym celu osobne zezwolenie c. i k. Komendy obwodowej.

Ruch wszystkich innych osób zastanawia się bezwarunkowo w porze od godziny 11 w nocy do godz. 6 rano.

Przekroczenia tego zakazu karane będą grzywną do wysokości 50 koron.

40.

PRZEPISY POLICYI DROGOWEJ.

I.

Postanowienia celem zapobieżenia uszkodzeniom dróg.

§ 1.

Każde rozmyślne albo przez zaniedbanie obowiązkowej ostrożności powstałe uszkodzenie tak samej drogi jakoteż należących do niej objektów j. n. p. obmurowań, krawężników, poręczy, słupów ochronnych, przepustów, mostów, rowów przydrożnych, drzew alejowych, kamieni i słupów wiorstowych, drogowskazów, tablic ostrzegawczych i t. d. będzie, o ile czyn tego rodzaju nie podpada pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane

jako przekroczenie przepisów policyi drogowej. Winny ma prócz tego wynagrodzić zrządzoną szkodę.

§ 2.

Paszenie bydła na bankietach drogowych, na szkarpach i w rowach przydrożnych jest zakazane; również nie wolno nikomu samowolnie kosić lub żąć trawy.

§ 3.

Używanie toru jezdnego, bankietów, rowów i mostów do zgromadzenia nawozu i innych nieczystości, do składania drzewa, kamieni budowlanych, piasku, ziemi i gruzu, zgartywanie śniegu leżącego na dachach lub przed domami albo w podwórzach na tor jezdny, bankiety i mosty, jakiekolwiek zwężanie drogi w ogóle, odprowadzanie wody deszczowej, odpływów ze studni lub jakichkolwiek innych odpływów, gnojówki i innych nieczystości do rowów przydrożnych, worywanie się w te rowy, dalej obwałowywanie lub zamulanie rowów jest zakazane. Usunięcie tego rodzaju szkodliwych urządzeń i przyprowadzenie do pierwotnego stanu zarządzone będzie na koszt winnego.

§ 4.

Jadący mają w miejscach, gdzie w celach konserwacyi drogi dla uniknięcia tworzenia się towarów kołowych położono kamienie lub drzewo zmienić stronę jezdną i nie wolno im takich kamieni lub drzewa usuwać lub przez nie przyjeżdżać.

Dróżnicy są obowiązani tego rodzaju kamienie do mijania lub zapory z drzewa przed nastaniem nocy usuwać.

§ 5.

Nie wolno ciągnąć po drodze, drzewa, pni drzewnych lub innych tego rodzaju przedmiotów, uszkodzających drogę, z wyjątkiem trwania sanny.

§ 6.

Szybka jazda przez mosty, które nie są w całości murowane, jest zakazane.

Wozy z ciężkim ładunkiem mogą przez takie mosty przejeżdżać tylko pojedyńczo.

Do hamowania wolno używać tylko drągów opatrzonych łańcuchami, hamulców tylko wtedy, jeśli skutkiem ich działania obrót kół nie jest całkowicie wstrzymany.

Hamowanie samymi łańcuchami jest wogóle wzbronione; hamowanie łańcuchem na ostro — tylko podczas gołoledzi.

§ 7.

Powierzchnia obręczy na kole musi być u wszystkich gatunków wozów gładka, t. j. bez żadnej wypukłości i bez żadnych wystających gwoździ albo śrub.

II.

Przepisy, odnoszące się do bezpieczeństwa ruchu jezdnego.

§ 8.

Ruch na drogach nie może być ani we dnie ani w nocy wstrzymywany.

Wszelkie zapory ustawione przez osoby niepowołane, muszą być natychmiast na koszt winnych usunięte, niezależnie od dochodzeń, jakie przeciw nim za przekroczenie przepisów policyi drogowej wdrożone zostaną.

Pozwolenie na chwilowe złożenie materyałów, przeznaczonych do budowli prywatnych, na bankietach drogowych, uzyskać można u dotyczącego wójta gminy, jednak tylko w wyjątkowych i na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach i pod ściśle oznaczonymi warunkami.

Zarówno na drogach jakoteż w bezpośredniem pobliżu tychże należy wszystkiego zaniechać, przez co przejezdni mogliby doznać jakiejkolwiek szkody lub co by mogło spowodować spłoszenie się zwierząt pociągowych.

§ 9.

O ile zarząd drogowy z okazyi naprawy drogi lub mostu albo z powodu zawiei śnieżnej urządzi drogę tymczasową, są przejeżdżające zaprzęgi aż do otworzenia ruchu na drodze właściwej, zobowiązane do używania tej drogi tymczasowej, zachowując przytem wszelkie przepisy odnoszące się do ruchu drogowego.

§ 10.

Nie wolno pozostawiać niezaprzężonych wozów na drogach. Jeśli okoliczność taka spowodowana będzie jakimś wypadkiem, nie może wóz pozostać bez dozoru, a w nocy bez oświetlenia Czekające przed domami zaiezdnemi i t. d. wozy, muszą stać po za torem jezdnym, a w nocy być należycie oświetlone.

Karmienie koni na torze jezdnym i to zarówno w obrębie jak i po za obrębem osad i miejscowości jest zakazane.

§ 11.

Zakazane jest przyczepianie jednego wozu do drugiego, z wyjątkiem wózków ręcznych, przyczepionych do wozów towarowych.

Dla poszczególnych rodzajów wozów może być wyjątkowo zezwolenie tego rodzaju udzielone przez wójta odnośnej gminy.

§ 12.

Szerokość ładunku wozu ciężarowego nie może przenosić 3 mętrów. Nie wolno również na wozach umieszczać siedzeń, któreby sterczały po za szerokość ładunku lub wozu. Na drogach o szerokości 6 metrów lub węższych nie można obok siebie zaprzęgać więcej koni, niż dwa.

§ 13.

W porze nocnej muszą być wozy zaopatrzone w zaświeconą, z daleka widoczną latarnię.

Jazda saniami bez dzwonków jest bezwarunkowo zakazana.

§ 14.

Wszystkie pojazdy bez wyjątku mają jechać lewą stroną drogi, mijać na lewo, a wyprzedzać na prawo; wozom chcącym jadący pojazd wyprzedzić albo jadącym naprzeciw należy bez wahania pozostawić dość miejsca na wyminięcie.

Jazda po bankietach drogowych, wyprzedzanie jadących fur na mostach, tudzież jechanie kilku wozów w pobok siebie jest zakazane.

§ 15.

Zaprzęgom wojskowym musi każdy inny pojazd ustąpić z drogi, a mianowicie lekkie wozy muszą usunąć się zupełnie z tej strony toru jezdnego, którą zdąża zaprzęg wojskowy, zaś ciężkie (ładowne) wozy o ile możności

o tyle zjechać z drogi lub stanąć, aby zaprząg wojskowy miał dość miejsca do wyminięcia.

§ 16.

Woźnicy niewolno w czasie jazdy opuszczać swego zaprzęgu.

Jednemu woźnicy niewolno kierować dwoma lub więcej zaprzężonymi wozami.

§ 17.

Zakazane jest najsurowiej spać woźnicy w czasie jazdy.

§ 18.

Nadzór nad wykonywaniem i przestrzeganiem przepisów, zawartych w niniejszem rozporządzeniu spełniać będą przedewszystkiem organy administracyi drogowej, policyi miejscowej, dalej żandarmerya i straż skarbowa.

III.

Wykonanie przepisów policyi drogowej i postanowienia karne.

§ 19.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podpadają pod postanowienia powszechnej ustawy karnej, karane będą grzywną pieniężną od 1 do 20 koron, a w razie niemożności zapłacenia, aresztem od 6 do 48 godz.

Karę pieniężną należy natychmiast złożyć, lub jej złożenie zabezpieczyć.

Złożenie kary pieniężnej nie uwalnia winnego od obowiązku naprawy uszkodzenia (przywrócenia do pierwotnego stanu) własnym kosztem, od bezzwłocznego usunięcia przeszkód, tamujących ruch, tudzież od wynagrodzenia zrządzonej szkody.

§ 20.

O nazwisku osoby, która się dopuściła przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia o policyi drogowej, należy natychmiast donieść Wójtowi celem wdrożenia dochodzenia karnego, a w razie koniecznym winnego do wójta odstawić.

Wójt gminy ma natychmiast, po sumarycznem zbadaniu okoliczności towarzyszących danemu przekroczeniu, wydać wyrok, wykonać nałożoną karę i wydać winnemu—o ileby tego żądał—odpowiednie poświadczenie, w którem zawarte ma być w danym razie orzeczenie, co do wynagrodzenia szkody.

Zażalenia przeciw wyrokom wójta w powyższych sprawach rozstrzyga Komenda Obwodowa.

§ 21.

Kary pieniężne nakładane za przekroczenia przepisów niniejszych o policyi drogowej wpływają na rzecz funduszu ubogich tej gminy, której wójt wydał wyrok karny.

41.

Sprzedaż koni wojskowych nabytych w drodze zamiany.

Na zapytanie przedłożone Komendzie obwodowej, czy konie wojskowe, pozostawione u ludności cywilnej przez przemaszerujące wojska w zamian

za miejscowe konie, mogą przez ich obecnych posiadaczy, wobec braku paszy być sprzedane, zostato rozstrzygniętem, że nic nie stoi na przeszkodzie sprzedawaniu tych koni, które w drodze zamiany przeszły na własność odnośnych osób. Ma się jednak donieść Komendzie, kto jest nowonabywcą takiego konia.

Zauważa się przytem jednak, że niekiedy przemaszerujące wojska pozostawiają konie marudery poszczególnym włościanom w opiekę z tem zastrzeżeniem, że takie konie po wyleczeniu zostaną odebrane napowrót, za złożeniem kosztów utrzymania i ewentualnego leczenia. Koni ostatniej kategorji nie wolno osobom, którym oddano je pod opiekę, sprzedawać pod żadnym warunkiem.

42.

Ceny zboża-przedłużenie terminu.

Obwieszczenie do wszystkich rolników.

Do 31. grudnia 1915 r. mają wszyscy gospodarze rolni podać do wiadomości pp. inspektorów żniwnych spodziewany wynik tegorocznej młócki, który już teraz jest z dostateczną pewnością wiadomy.

Najsurowiej poleca się, aby wszyscy gospodarze rolni, tak więksi właściciele jak i mniejsi i dzierżawcy z całą siłą teraz przyłożyli się do młócenia. Wszystko zboże musi być wydane *do końca marca 1916 r.*

Niedotrzymanie tego terminu wydania pociągnie za sobą nieodwołalnie obniżenie ceny tych zapasów, które zapóźno będą wydane.

Na podstawie doniesień, niniejszem obwieszczeniem zarządzonych, ogłosi c. i k. Komenda obwodowa przez swoich inspektorów żniwnych rozkazy co do wydawania wymłóconego zboża w poszczególnych miesiącach, styczniu, lutym i marcu.

W Lublinie, dnia 17 grudnia 1915.

43.

Przeprowadzenie służby akcyzowej we własnym zarządzie c. i k. Komendy obwodowej.

Ponieważ służba akcyzowa w niektórych, akcyzie podlegających, przedsiębiorstwach przez własne organa komendy już jest przeprowadzoną, a dla okręgu miasta Lublina i przedmieść z dniem 16 grudnia 1915 we własny zarząd odebrana została, zaprowadza się więc natychmiastowo w całym powiecie obwodu ostrą kontrolę podatku akcyzowego.

Podlegające akcyzie przedsiębiorstwa mogą być na podstawie poprzedniego przepisanego zgłoszenia, tylko za zezwoleniem Komendy Obwodowej uruchomione.

Fabryki i przedsiębiorstwa wyrobów podlegających akcyzie, nie będące obecnie w ruchu (gorzelnie, warzelnie, fabryki drożdży, rafinerye, destylacye, cukrownie, fabryki tutek i bibułek do papierosów) mają, o ile się to jeszcze nie stało, zadeklarować bezpośrednio Komendzie obwodowej zapasy gotowych produktów.

Handlujący towarami, które tylko w stanie obanderolowanym mogą być wypuszczone do obrotu, mają wszystkie posiadane towary, które ani rosyj-

skiemi, ani też innemi ważnemi banderolami (np. banderolami Magistratu miasta Lublina) nie są zaopatrzone, natychmiast kazać obanderolować.

W tym celu mają być posiadane zapasy nieobanderolowanych towarów natychmiast pisemnie odnośnemu najbliżej położonemu posterunkowi straży skarbowej zadeklarowane, przypadające należytości przy tejże Komendzie za pokwitowaniem uiszczone i banderole, przy interwencyi straży skarbowej i według wskazówek tejże na towarach umieszczone.

Dla handlów położonych w Lublinie i na przedmieściach będą banderole wydawane bezpośrednio w oddziale skarbowym Komendy obwodowej.

Osoby działające wbrew przepisom podatku spożywczego mają się liczyć z tem, że będą jak najostrzej według obowiązujących tutaj przepisów karane.

44.

Wystawienie świadectw przemysłowych

Wszystkie świadectwa przemysłowe dla zakładów przemysłowych i handlowych, jakoteż świadectwa dla subjektów handlowych, znajdujących się w gminach obwodu, wydawać będzie na rok 1916 wyłącznie tylko c. i k. Komenda obwodowa. Formularze na przepisane deklaracye będą wydawane dla stron bezpłatnie przez organa urzędowe, a mianowicie:

1) dla przedsiębiorców i subjektów handlowych z miasta Lublina i przedmieść w Komendzie obwodowej straży skarbowej w Lublinie ulica Szopena 9.

2) dla przedsiębiorstw położonych po za tym obrębem i dla subjektów handlowych w kancelaryi odnośnych gmin.

Przepisowo i zgodnie z prawdą wypełnione deklaracye należy przy dołączeniu świadectw za rok 1915 oddać w tym urzędzie, który wydał formularz deklaracyi.

Dokładny termin, w którym strony interesowane mają składać deklaracye wraz z dawnymi patentami poda się naczelnikowi gmin później, za pośrednictwem c. i k. Straży skarbowej do wiadomości, zaś naczelnik gminy powiadomi o tym interesowanych.

Każdy oddawca deklaracyi wraz ze świadectwem za rok 1915 otrzyma potwierdzenie, które aż do otrzymania żądanego patentu jako świadectwo przemysłowe ma być uważane.

Wystawione na podstawie deklaracyi przez Komendę obwodową patenty zostaną w tych samych lokalach urzędowych w dniu, który będzie oznaczony i ogłoszony wydane stronom, za złożeniem należytości za patent, zaś odbiór tej należytości potwierdzi organ urzędowy.

Te strony, które starają się o nadanie upoważnienia przemysłowego, którego dotychczas nie miały, mają bez wyjątku swe prośby i deklaracye wnieść do Komendy obwodowej, która wpierw o nadaniu roztrzygnie.

Urzędy gminne mają się starać o to, aby powyższe zarządzenie osobom interesowanym było zawczasu podane do wiadomości i przez te wypełnione.

45.

Prowadzenie metryk (rejestrów stanu).

Powołując się na zawarte w Dzienniku rozporządzeń c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce Cz. III Nro. 9 rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 23 kwietnia 1915 odnoszące się prowadzenia rejestrów stanu (metryk) uro-

dzen, slubów i śmierci zarządza się, że dla każdej gminy w obrębie parafii ma się prowadzić osobne księgi urodzin, ślubów i śmierci.

Nazwisko miejscowości należy wpisywać w formularzach przepisanych dla ksiąg i wyciągów metrykalnych w rubryce oznaczonej „Numer domu".

Potrzebne księgi metrykalne i inne druki są do nabycia w drukarni Rozdoby w Lublinie ul. Początkowska L. 4.

46.

Przekroczenia przepisów o polowaniu.

Zostało skonstatowanem, że wbrew istniejącym przepisom o wykonywaniu polowania często jeszcze wystawia się na sprzedaż sarninę.

Dlatego poleca się żendarmeryi i organom gminnym ze szczególną uwagą czuwać nad tem, żeby ustawowe postanowienia były dokładnie przestrzegane. Ponieważ polowanie na sarny jest zakazane, ma się wszystkich, którzy ofiarowują na sprzedaż sarninę i ją sprzedają, natychmiast przytrzymać i doprowadzić dla ukarania; i równocześnie wdrożyć śledztwo co do pochodzenia mięsa.

Wszystkich polujących ma żandarmerya ściśle kontrolować, czy posiadają kartę polowania i czy są uprawnieni do wykonywania polowania w odnośnym rewirze.

47.

Wypłata nagród za dostawienie broni, amunicyi i t. p.

W myśl rozkazu c. i k. Naczelnej Komendy etapowej będą wypłacane osobom cywilnym, które odstawią zagubione lub pozostawione przez wojska austryacko-węgierskie lub nieprzyjacielskie broń, amunicyę i inne skarbowe przedmioty nagrody w wysokości podanej w poniższej tabeli.

1. Za wskazanie miejsc, w których znajdują się lub są ukryte pozostawione austryacko-węgierskie lub nieprzyjacielskie armaty:

za armaty polowe	do 350. K. — h.
za 10 cm. armaty lnb 12 cm. haubice	„ 600. K. — h.
za ciężkie armaty	„ 900. K. — h.

od jednej sztuki,

za odszukanie armaty bez zamków, lub przyrządów do kierowania będzie z nagrody potrącona ¼ część.

2. Za inne materyały a mianowicie:

a) za przebierany mosiądz (także próżne naboje piechoty i i uszkodzone naboje artyleryi) miedź, nikiel, bronz, aluminium, cynk i ołów, o ile pochodzą z przedmiotów wojskowych za kilogram	— K. 70. h.
b) za dobrze utrzymane, to znaczy nie uszkodzone naboje artyleryi od kilograma	2. K. 10. h.
c) za ostrą amunicyę dla piechoty od naboju	— K. 1. h.
d) za każdy jeszcze zupełnie przydatny karabin, a mianowicie: za austryacko-węgierski	5. K. — h.
za rosyjski	4. K. — h.
e) za niezupełne lub nieprzydatne karabiny, następnie za odzież i za białą i palną broń za kg.	— K. 25. h.
f) za karabin maszynowy	50. K. — h.

Ostrej amunicyi artyleryi (nieeksplodowanej) i nie eksplodowanych granatów ręcznych nie wolno poruszać i zabierać.

Za wskazanie i pewne podanie miejsca ukrycia przyznane będzie jako nagroda 65 h. za każde miejsce odszukania artyleryjskiej amunicyi, a 30 h. za granaty ręczne.

Tym osobom, które za wynagrodzeniem lub też bez niego są używane do przeszukiwania pól bojowych, nie przysługuje żadne roszczenie do powyższych nagród.

Powyższe postanowienia podaje się do ogólnej wiadomości z tem, że każda osoba cywilna, która nie podaje miejsc ukrycia armat (ostrej amunicyi artyleryjskiej i ręcznych granatów) albo która zataja posiadanie innych przedmiotów skarbowych, będzie w razie doniesienia o tem najsurowiej ukaraną.

Za obwieszczenie tego rozporządzenia są naczelnicy gmin osobiście odpowiedzialni.

48.

Rozmieszczenie i rodzaj obsadzenia żandarmeryi w obwodzie Lubelskim.

Obwodowy Komendant Żandarmeryi:
Rotmistrz ***Hugo Effenberger***

			Posterunki Żandarmeryi:		
				Siedziba	Rejon posterunku obejmuje następujące gminy.
Komenda powiatowa i powiatowi Komendanci Żandarmeryi.	Lublin	Wachmistrz Józef Uhl	1	Lublin	Wólka
			2	Jastków	Jastków
			3	Konopnica	Konopnica i Wojciechów
			4	Głusk	Zemborzyce
			5	Mełgiew	Mełgiew
	Bychawa	Wachmistrz Ulryk Jirkański	6	Bychawa	Bychawa i Piotrowice
			7	Bełżyce	Bełżyce i Chodel
			8	Niedrzwica-duża	Niedrzwica-duża
			9	Krzczonów	Krzczonów i Piotrków
			10	Piaski	Piaski i Jaszczów
			11	Łańcuchów	Brzeziny

49

Sprzedaż losów Austryackiej i Węgierskiej loteryi klasowej na obszarze okupowanym.

Rozporządzeniem c. i k. Naczelnej Komendy armji z dn. 4 listopada 1915 N-ro. 10937 dopuszczoną została sprzedaż losów austryackiej i węgierskiej loteryi klasowej na obszarze okupowanym.

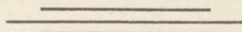
Plan 5 c. i k. austryackiej loteryi klasowej może każdy przejrzeć w Komendzie obwódowej w oddziale skarbowym.

Sprzedaż losów loteryi klasowej może być każdej chwili wstrzymaną przez c. i k. jeneralne gubernatorstwo wojskowe.

50

Zniżki cen jazdy na liniach c. i k. kolei wojskowej

Ponieważ bardzo często zwracają się osoby prywatne z prośbą o bezpłatny przejazd koleją i o zniżki cen jazdy na liniach c. i k. kolei wojskowej, podaje się niniejszem do ogólnej wiadomości, że do udzielenia zniżek cen jazdy i biletów na wolną jazdę jest uprawnioną c. i k. Komenda kolei wojskowej w Radomiu, i odnośne prośby w wypadkach zasługujących na uwzględnienie należy do tejże wprost wnosić.

31

Druk J. Popiela, Lublin, Krak. Przedm. 34

Listy gończe.

I.

1). Stanisław Młynarczyk, syn Antoniego i ś. p. Heleny, 32 lat liczący, urodzony w Mostkach, gmina Wielka Wieś, obwodu Iłżeckiego, tamże przynależny, handlarz koni, średniego wzrostu i tuszy, ma rzekomo siwe oczy, piękne białe zęby, blond włosy, nosi mały wąs, elegancki wygląd. Mówi po polsku, rosyjsku i po żydowsku, jest żonaty z córką Jana Kwietnia z Parszowa i

2). Walenty Jedynak, zwany Walkiem, w wieku około 36 lat, syn Sylwestra, urodzony w Mostkach, gmina Wielka Wieś, obwodu Iłżeckiego, tamże przynależny, szewc z zawodu, średniego wzrostu, przysadkowaty, ma ciemne włosy i takiż mały wąs, pod nosem miejsce bez zarostu, ospowaty; chodzi sztywno, pochylony naprzód, ze zwieszoną głową, ma nieprzyjazny i zbrodniczy wygląd, mówi po polsku i po rosyjsku,—są silnie podejrzani, że w dniu 31. października 1915 brali udział w napadzie rabunkowym na dwór w Brzeziu na szkodę właściciela dóbr Teodora Wietrzykowskiego.

II.

Dnia 2. stycznia 1916 r., zbiegł z aresztu polowego w Wierzbniku czeladnik piekarski, Antoni Gutkowski, zasądzony wyrokiem sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku L. cz K—25-18/15 w dniu 29. grudnia 1915 za zbrodnię udziału w kradzieży, na karę jednorocznego zaostrzonego więzienia.

Gutkowski urodził się w Radomiu w Polsce, jest synem małżonków Wojciecha i Józefy, przynależny do Radomia i ostatnio tamże zamieszkały, w wieku lat 30, wyznania rzymsko-katolickiego, żonaty, z zawodu czeladnik piekarski, był poprzednio za kradzież karany.

Tenże jest średniego wzrostu, ma podłużną twarz, niebieskie oczy, ciemne włosy i brwi, takiż mały wąs, mówi po polsku i po rosyjsku.

III.

Dnia 12. listopada 1915 około 10-tej godziny przed południem przybył do mieszkania rolnika Józefa Koryata w Czerwonej obok Mirca w obwodzie Iłżeckim niejaki Franciszek Kowalski i, grożąc mu śmiercią, usiłował wymusić nań 100 rubli.

Kowalski, ścigany przez Koryata i innych tamtejszych mieszkańców, aby udaremnić swe ujęcie, oddał parę strzałów, przyczem zranił śmiertelnie rolnika Antoniego Dygasa, zaś Józefa Koryata ciężko na ciele uszkodził.

Franciszek Kowalski zbiegł następnie do lasu obok Mirca i odtąd zginął po nim wszelki ślad.

Kowalski liczy 27 lat, urodzony w Maculkach, gmina Mirzec, tamże przynależny, bez stałego miejsca pobytu, wyznania rzym.-kat., wolny, bez zajęcia, nie umie czytać i pisać, nie posiada majątku, syn Wacława i Maryanny Pachników.

Opis osoby.

Kowalski jest 170 cm. wysoki, silnie zbudowany, twarz czerwona i podłużna tudzież wydłużone szczęki, jasne włosy, żółtawo-blond wąs, odziany w czarne ubranie, w czarną pluszową czapkę i w wysokie buty.

Przeciw powyższym wydaje się niniejsze listy gończe i wzywa się wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organy bezpieczeństwa, by ich w danym razie przytrzymały i do podpisanej Komendy odstawiły.

C. i k. Komenda obwodowa w Wierzbniku.

IV.

W nocy na 24. listopada 1915 roku zjawił się nieznany mężczyzna w mieszkaniu Jana i Maryana Zachara, mieszkających w Biskupicach, gmina Filipowice, obwód pińczowski, i przedstawiając się jako policyant, wyłudził im 425 rubli, a przeprowadziwszy rewizye domu, udawał, że kwotę tę zabiera jako kaucyę na poczet szkody, spowodowanej przez ich syna wskutek podpalenia dworu w Koszycach. Z zabranymi pieniędzmi zbiegł następnie w nieznanym kierunku, wtrąciwszy po drodze do wody towarzyszącego mu Jana Zacharę.

Opis osoby:

Wzrost średni, liczy około 24 lat, smukły, podłużna twarz, niebieskie oczy, blond włosy; odzież: czarne ubranie i takież buty, czarny szeroki kapelusz, siwa peleryna.

Uzbrojenie: rewolwer i bagnet.

Przeciw powyższemu wydaje się niniejszy list gończy i wzywa się wszystkie Komendy, Sądy, Władze i Organy bezpieczeństwa, by go w danym razie przytrzymały i do podpisanej Komendy odstawiły.

C. i k. Komenda obwodowa w Pińczowie.

OGŁOSZENIE.

U Stanisława Czajkowskiego z Dąbrówki Daniszowskiej i u Piotra Loska w Ślązku skonfiskowano u każdego z nich konia i wóz gospodarski, pochodzące wedle wszelkiego prawdopodobieństwa z kradzieży.

Jeden z tych koni jest ogier 4-letni, srebrno siwej maści, średnio duży z krótko obciętym ogonem, drugi 6-letnia kasztanowata klacz z srebrno-siwą grzywą i również krótko obciętym ogonem.

Jeden wóz sporządzony jest na dwa, a drugi na jednego konia.

Zaprzęgi te skradzione zostały prawdopodobnie w okolicy Radomia, gdyż zostały przywiezione z Radomia przez Franciszka Suskiego, Józefa Pawłowskiego i Adolfa Borowca do siostry Franciszka Suskiego, Łucyi Wolskiej w Ślązku i tam sprzedane.

Skonfiskowane konie znajdują się w przechowaniu u sołtysa Franciszka Kolendy w Lipsku, wozy natomiast na posterunku żandarmeryi w Lipsku.

Zgłaszającym się prawnym właścicielom tych koni i wóz należy polecić, aby dla wylegitymowania się i wykazania swego prawnego roszczenia zgłosili się w sądzie wojskowym c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.

Sąd wojskowy

c. i k. Komendy obwodowej w Wierzbniku.